

מ"ת (תל אביב) 51994-12-24 - מדינת ישראל נ' בהא אלדין סמאר

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

מ"ת 51994-12-24 מדינת ישראל נ'
סמאר(עציר)

כבוד השופט איתי הרמלין	בפני
מדינת ישראל	המבקשת
ע"י המתמחה גב' אריאלה בוגנים	בעניין:
	נגד
בהא אלדין סמאר (עציר)	המשיב
ע"י עו"ד ענבר קינן	

החלטה בעניין ראיות לכאורה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל ללא היתר, גניבת רכב בצוותא, חבלה ברכב במזיד בצוותא ועוד.
- הסניגורית טוענת כי אין ראיות לכאורה ליסוד "בצוותא" בעבירות המיוחסות לנאשם. זאת, כיוון שלטענתה הראיות לכך שהעבירות בוצעו יחד עם אדם נוסף מקורן בחיפוש בטלפון של המשיב שנערך אחרי שהמשטרה קיבלה את הסכמתו לחיפוש מבלי שהייתה זו "הסכמה מדעת" - כלומר, שלא נאמר לו שזכותו לסרב לחיפוש.
- התובעת טוענת כי ראיות לכך שהעבירות בוצעו יחד עם אדם נוסף נמצאות גם בהודעות שמסר המשיב בחקירתו, ושלחוקר המשטרה אין חובה להבהיר לנחקר שזכותו לסרב לבקשתו.
- עיינתי בתיק החקירה שממנו עולה שחיפוש בטלפון של המשיב נערך רק לאחר קבלת צו חיפוש של שופט. אמנם החוקרת קיבלה את הסכמתו של המשיב לחיפוש מבלי להודיע לו כי הוא רשאי לסרב לכך (הודעה מ-14.12.2024, ש' 78-81), וזאת בניגוד לדרישה שנקבעה בפסיקה להבהיר לבעל מכשיר הטלפון כי זכותו לסרב לחיפוש (דנ"פ 1062/21 יונתן אוריך נ' מדינת ישראל (11.1.2022), פסקה 126 לפסק דינה של השופטת אסתר חיות), ואולם מייד אחרי קבלת ההסכמה הראשונית כאשר ביקשה החוקרת מן המשיב שיחתום על טופס הסכמה ל"חדירה לחומר מחשב", הוא סירב לכך והחוקרת הודיעה לו שהמשטרה תבקש צו מבית המשפט (ש' 82-83 להודעה), ולא נערך כל חיפוש בטלפון מכוחה של ההסכמה הראשונית.
- עוד יש לציין שבפתח ההודעה הרלוונטית מופיעה הודעה על זכותו של הנחקר לא לומר דבר

בחקירה. המשיב חתם בתחתית האזהרה הכתובה בעברית ובערבית כאחד. הוספתי וצינתי זאת בהקשר של מסירת קוד הכניסה לטלפון על ידי המשיב, אף על פי שהסניגורית לא התייחסה לכך בטיעוניה. בהקשר זה יש לציין עוד שלא ברור כלל אם למשטרה היה קושי לפרוץ לטלפון אלמלא מסירת הקוד.

6. השורה התחתונה היא שגם אם כטענת הסניגורית מקור הראיות לביצוע העבירה בצוותא הוא בטלפון של המשיב, לא ניתן לומר כי הראיות התקבלו באופן בלתי חוקי במידה העולה עד כדי היעדר סיכוי סביר להרשעה על בסיסן.

7. הואיל וטענת הסניגורית לעניין הראיות לכאורה התמצתה באמור לעיל, אני קובע כי יש בידי התביעה ראיות לכאורה להוכחת האישום.

8. הסניגורית העלתה טענות נוספות הנוגעות לכך שהמשיב הועמד לדין בבית משפט שלום ולא בבית משפט צבאי בשטחים. אינני מוצא שמקומן של טענות אלה הוא בדיון בעניין ראיות לכאורה.

ניתן היום, 6 בפברואר 2025, במעמד הצדדים.